

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) z dnia 27 września 2011 r. w sprawie T-30/03 RENV 3F przeciwko Komisji, w którym Sąd oddalił wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2002)4370 wersja ostateczna z dnia 13 listopada 2002 r. w sprawie uznania za pomoc państwa zgodną ze wspólnym rynkiem ulg podatkowych mających zastosowanie do marynarzy zatrudnionych na pokładzie duńskich statków (sprawa C-319/07 P przekazana do ponownego rozpoznania wskutek uwzględnienia odwołania).

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *Falles Fagligt Forbund (3F) zostaje obciążona kosztami postępowania.*
- 3) *Królestwo Danii pokrywa własne koszty.*

(¹) Dz.U. C 65 z 3.3.2012.

Odwołanie od postanowienia Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 11 września 2012 r. w sprawie T-241/03 REV Luigi Marcuccio przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 23 listopada 2012 r. przez Luigi Marcuccia

(Sprawa C-534/12 P)

(2013/C 71/08)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Luigi Marcuccio (przedstawiciel: adwokat G. Cipressa)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie w całości postanowienia Sądu z dnia 11 września 2012 r. w sprawie T-241/03 REV
- tytułem głównym,
  - a) stwierdzenie dopuszczalności wniosku wnoszącego odwołanie z dnia 27 grudnia 2011 r. o wznowienie postępowania w przedmiocie postanowienia pierwszej izby Sądu z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie T-241/03 Marcuccio przeciwko Komisji, w toku przed Sądem, wszczętej na wniosek z dnia 27 listopada 2011 r., a w konsekwencji orzeczenie, iż postępowanie powinno się toczyć dalej ex lege; oraz
  - b) zasądzenie od strony pozwanej na rzecz wnoszącego odwołanie zwrotu kosztów poniesionych przez niego w niniejszym postępowaniu; lub

— pomocniczo, przekazanie ww. sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd w celu wydania przez niego ex lege nowego orzeczenia w przedmiocie dopuszczalności wniosku z dnia 27 grudnia 2011 r., a następnie wydania w odpowiednim przypadku rozstrzygnięcia co do istoty sprawy;

Zarzuty i główne argumenty

- 1) uchybienia proceduralne szkodzące interesom wnoszącego odwołanie, z których wynikają poważne błędy w wyrokowaniu, w tym między innymi a) całkowity brak przeprowadzenia środków dowodowych i uzasadnienia zaskarżonego postanowienia; b) naruszenie istotnych wymogów proceduralnych; c) naruszenie zasady nienaruszalności właściwości do rozpoznania sprawy, należącej do odpowiedzialnego, określonego w ustawie sądu; d) naruszenie przepisów art. 64 § 4 akapit pierwszy regulaminu postępowania przed Sądem, art. 127 § 1 i 2 tego regulaminu i wreszcie zależnego od woli skarżącego proceduralnego uprawnienia do zaproponowania Sądowi w dowolnej chwili zarządzenia środka organizacji postępowania w odniesieniu do sprawy de qua;
- 2) naruszenie art. 44 akapit 1 i 2 statutu Trybunału;
- 3) naruszenie ogólnej zasady prawnej zawartej w wyroku sądu Unii, a mianowicie w wyroku Trybunału z dnia 13 października 1977 r. w sprawie 56/75 REV Elz przeciwko Komisji;
- 4) całkowity brak przeprowadzenia środków dowodowych i uzasadnienia zaskarżonego postanowienia również ze względu na przeinaczenie stanu faktycznego i twierdzeń wnoszącego odwołanie.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof (Austria) w dniu 3 grudnia 2012 r. — KONE AG, Otis GmbH, Schindler Aufzüge und Fahrtreppen GmbH, Schindler Liegenschaftsverwaltung GmbH, ThyssenKrupp Aufzüge GmbH przeciwko ÖBB Infrastruktur AG

(Sprawa C-557/12)

(2013/C 71/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca rewizję: KONE AG, Otis GmbH, Schindler Aufzüge und Fahrtreppen GmbH, Schindler Liegenschaftsverwaltung GmbH, ThyssenKrupp Aufzüge GmbH

Druga strona postępowania: ÖBB Infrastruktur AG

Pytania prejudycjalne

Czy art. 101 TFUE (art 81 WE, art 85 TWE) należy interpretować w ten sposób, że każda osoba może żądać od uczestników porozumienia naprawienia również szkody spowodowanej przez podmiot nieuczestniczący w porozumieniu, który, korzystając z obowiązującego na rynku podwyższonego poziomu cen podwyższa ceny na swoje produkty znacznie aniżeli gdyby porozumienie to nie istniało (tzw. „umbrella pricing”), tak że ustanowiona przez Trybunał Sprawiedliwości zasada skuteczności wymaga uwzględnienia takiego powództwa w ramach prawa krajowego?

— a następnie art. 4 załącznika V do omawianego regulaminu pracowniczego w ten sposób, że przepis ów oznacza, iż prawo do przeniesienia corocznego urlopu wypoczynkowego w wymiarze przekraczającym maksymalny ustalony w tym przepisie wymiar może zostać przyznane wyłącznie w razie wystąpienia przeszkód związanych z czynnościami wykonywanymi przez urzędnika w ramach pełnienia przez niego obowiązków służbowych.

Zainteresowanych, o których mowa w art. 23 statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, oraz strony w postępowaniu przed Sądem Unii Europejskiej wzywa się do przedstawienia Trybunałowi Sprawiedliwości Unii Europejskiej uwag na piśmie w przedmiocie powyższych kwestii w terminie miesiąca od chwili doręczenia niniejszej decyzji.

(¹) Dz.U. L 299, s. 9.

Decyzja Trybunału (izba właściwa w zakresie szczególnej procedury kontroli) z dnia 11 grudnia 2012 r. o poddaniu szczególnej procedurze kontroli wyroku Sądu (izba odwołań) wydanego w dniu 8 listopada 2012 r. w sprawie T-268/11 P Komisja przeciwko Strackowi

(Sprawa C-579/12 RX)

(2013/C 71/10)

Język postępowania: niemiecki

Strony w postępowaniu przed Sądem:

Strona skarżąca: Komisja Europejska

Druga strona postępowania: Guido Strack

Kwestie będące przedmiotem szczególnej procedury kontroli

Szczególna procedura kontroli dotyczyć będzie zagadnienia, czy w świetle orzecznictwa Trybunału w zakresie prawa do płatnego corocznego urlopu wypoczynkowego, postrzeganego jako zasada prawa socjalnego Unii, które jest również zapisane wprost w art. 31 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i o którym mowa w szczególności w dyrektywie 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy (¹), wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 8 listopada 2012 r. w sprawie T-268/11 P Komisja przeciwko Strackowi narusza jedność lub spójność prawa Unii ze względu na to, że Sąd Unii Europejskiej, jako sąd rozpoznający odwołanie, dokonał wykładni:

— art. 1e ust. 2 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej w ten sposób, że nie obejmuje on przepisów dotyczących organizacji czasu pracy, o których mowa w dyrektywie 2003/88, a w szczególności płatnego corocznego urlopu wypoczynkowego,

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) z dnia 27 września 2012 r. w sprawie T-357/06 Koninklijke Wegenbouw Stevin przeciwko Komisji, wniesione w dniu 13 grudnia 2012 r. przez Koninklijke Wegenbouw Stevin BV

(Sprawa C-586/12 P)

(2013/C 71/11)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Wnosząca odwołanie: Koninklijke Wegenbouw Stevin BV (przedstawiciel: E. Pijnacker Hordijk, advocaat)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi od Trybunału o:

— częściowe uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie, w jakim Sąd orzekł w nim, że Komisja wykazała w dostatecznym — z punktu widzenia prawa — stopniu, że KWS pełniła rolę przywódcy kartelu, którego istnienie stwierdziła Komisja;

— stwierdzenie częściowej nieważności art. 1 lit. j) zaskarżonej decyzji (¹) w zakresie, w jakim Komisja nałożyła na KWS grzywnę w wysokości 27,36 mln EUR;

— ponowne określenie wysokości grzywny nałożonej na KWS, jako kwoty 27,36 – 0,5 × 17,1 = 18,81 mln EUR;